

Arrest

nr. 277 493 van 16 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. NDIKUMASABO
Gulden-Vlieslaan 77
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 5 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2022.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. REIGNS NTEKEDI loco advocaat Mr. M. NDIKUMASABO en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Burundees staatsburger te zijn geboren te Buyenzi in Bujumbura. U bent Tutsi. U bent opgegroeid in Buyenzi. In 2015 hielp uw moeder geregeld manifestanten door hen water en fruit te brengen. U hielp hierbij door water in zakjes voor haar te doen maar u ging zelf niet mee naar deze manifestaties. In 2016 kreeg uw moeder problemen met een zekere Abdilay. Hij had uw moeder aangesproken toen jullie van de markt kwamen. U hoorde niet wat zij zeiden maar aan de toon van het gesprek kon u afleiden dat zij in discussie waren. U hoorde hem uw moeder bedreigen dat het geen regering voor Tutsi's was en dat zij nog zou zien wat hij hen kon aandoen. Enige tijd later, eerder begin 2017, benaderde een auto met geblindeerd ruiten u en uw halfbroer terwijl jullie aan het voetballen waren, deze Abdilay was hier ook bij. Abdilay heeft hierop uw broer neergeschoten. Jullie kenden

daarna aanhoudend problemen en in 2016 of 2017 dienden jullie te verhuizen naar Kajaga. Na jullie verhuis bent u gestopt met naar school gaan. Bij jullie vertrek naar Kajaga heeft uw vader uw moeder verlaten, sindsdien heeft u geen contact meer met hem. U woonde in Kajaga samen met uw moeder, uw broers en zussen en twee kinderen van een vriendin van uw moeder. U heeft niet gewerkt in Burundi. Toen u in Kajaga woonde ging u enkel nog voetballen met vrienden uit de wijk. Eind april 2022 heeft u een voetbalmatch georganiseerd. Na de match werden jullie benaderd door de politie, waaronder ook Abdilay. U en twee vrienden werden door hem achtervolgd. Uw vrienden werden daarbij door hem opgepakt. U rende naar huis en vertelde uw moeder wat er gebeurd was. Uw moeder bracht u daarop naar een vriendin, waar u twee nachten bleef terwijl uw moeder trachtte te achterhalen wat er aan de hand was. Uw moeder vertelde u daarna dat u beschuldigd werd deel uit te maken van de Red Tabara, een rebellengroep. Uw moeder ging daarop op zoek naar iemand die u kon helpen het land te ontvluchten. Op 08 mei 2022 ging u met de bus naar Kampala, daar diende u de procedure te doorlopen om een visum te verkrijgen. Er werd voor u geregeld dat u een visum verkreeg om in Nederland op te treden op een festival. Toen u in Kampala verbleef leerde u Baby A. (...) kennen. U begon een relatie met haar. Zij reisde met u mee naar België en diende eveneens een verzoek tot internationale bescherming in (CGVS-kenmerk 22/01176). Op 27 juni 2022 keerde u, eveneens per bus, terug naar Burundi om vervolgens op 29 juni 2022 per vliegtuig naar België te reizen. Bij uw aankomst in België werd u echter tegengehouden samen met 6 anderen omwille van een onduidelijk reisdoel. U werd daarbij overgebracht naar het gesloten transitcentrum Caricole. Op 01 juli 2022 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielrelaas.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen gedood te worden door de Burundese autoriteiten vanwege de problemen van uw moeder met de politie. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw bewering om deze redenen door de Burundese autoriteiten geïmagineerd te zijn geweest.

In de eerste plaats kan uw familie niet beschouwd worden als politiek geëngageerd waardoor u zonder meer de aandacht zou trekken van de Burundese autoriteiten. Uit uw verklaringen komt niet naar voren dat uw moeder of uw directe omgeving een politiek profiel kan worden aangemeten. U verklaart dat zij water en fruit heeft uitgedeeld gedurende de manifestaties in 2015 en dat dit aan de basis ligt van de problemen die jullie kenden in Burundi (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.15). Dit zou echter de enige politieke activiteit zijn die zij er op nahield. U verklaart nooit gezien te hebben dat zij tijdens deze manifestaties andere dingen deed dan water en fruit verdelen aan de manifestanten. Ook daarnaast heeft u geen weet van enige politieke activiteiten van uw moeder. U verklaart niet te denken dat zij andere politieke activiteiten had en dit in elk geval nooit te hebben opgemerkt. U verklaart dat zij geen lid was van enige politieke partij of organisatie noch dat zij sympathie had voor een bepaalde politieke partij. Ook van anderen binnen uw familie merkte u nooit enige politieke activiteiten op (CGVS p.10-11). U weet daarbij niet of uw halfbroer er enige politieke activiteiten op na hield (CGVS p.17). Daarnaast bent u zelf allerminst politiek geëngageerd. U verklaart op geen enkele manier zelf politiek actief te zijn of ook maar enige interesse te hebben in politiek. U bent niet lid van enige organisaties of politieke bewegingen, nam nooit deel aan politieke activiteiten, ging nooit manifesteren of protesteren en verklaart zelfs dat politiek u in het geheel niet interesseert. Het enige wat u deed dat enigszins politiek getint zou kunnen zijn is uw moeder helpen bij het voorbereiden van het fruit en het water dat zij ging uitdelen bij de manifestaties. U ging nooit zelf mee om dit te verdelen. Bovendien was u pas veertien jaar oud op dat moment (CGVS p.9-11). Ook wat betreft de vriendin van uw moeder weet u niet aan te tonen dat zij om politieke redenen werd gedood. U verklaart dat zij gedood werd door haar echtgenoot maar weet op geen enkele manier te verduidelijken wat aan de grondslag lag van zijn besluit om haar te doden. U duidt het dan ook enkel door te verwijzen dat zij en haar man geen goede relatie hadden

zonder ook maar ergens aan te geven dat dit om een politieke onenigheid ging (CGVS p.12). Zodoende is het politieke profiel van zowel u als uw moeder als uw onmiddellijke omgeving niet van die aard dat dit zonder meer aanleiding geeft tot vervolging of dat dit er voor zou zorgen dat u de aandacht van de Burundese autoriteiten op u zou vestigen.

Het schaaft verder uw geloofwaardigheid vervolging te kennen om politieke redenen dat u zo goed als geen kennis heeft over de problemen die uw moeder kende, hetgeen aan de basis ligt van uw vrees voor vervolging in Burundi en de valselijke beschuldigingen bij een rebellengroepering te horen. U weet geen concrete problemen aan te halen die uw moeder zou hebben gekend omwille van haar deelname aan de manifestaties in 2015. U verklaart enkel dat u denkt dat dit aan de basis lag van jullie problemen zonder ook maar enige concrete aanwijzingen hiertoe aan te halen (CGVS p.15). Wanneer u wordt gevraagd naar eventuele problemen die uw moeder kende omwille van haar betrokkenheid bij deze manifestaties verwijst u naar het feit dat zij haar voet had geblesseerd wanneer zij op de vlucht diende te slaan. Verder zou uw moeder zeer gereserveerd zijn en u nooit verdere informatie hebben willen geven, u zou enkel steeds gezien hebben dat zij bezorgd was. Voorts zou zij buiten door Abdilay nooit benaderd zijn door de politie, u heeft nooit opgemerkt dat de politie naar haar zocht. Evenmin is zij ooit gearresteerd geweest (CGVS p.15). U verklaart vervolgens dat jullie dienden te verhuizen naar Kajaga omwille van toenemende problemen. U weet echter niet te verduidelijken over welke problemen het precies ging. U verklaart dat uw moeder u geen details gaf en niet zei wat er gebeurde. U leidt dit enkel af van het feit dat uw moeder niet in een goeie stemming was (CGVS p.12). U verklaart voorts dat Abdilay aan de basis lag van jullie problemen maar weet niets bij te brengen over de specifieke problemen tussen deze Abdilay en uw moeder. Wanneer u wordt gevraagd naar het persoonlijke probleem tussen hen waardoor hij uw moeder en haar familie actief zou opzoeken verklaart u kortweg niet te weten waar dit conflict precies om draait. Ook wanneer u wordt gevraagd om welke reden Abdilay vervolgens op een bepaald moment het initiatief nam om uw broer aan te vallen verklaart u eveneens dat u niet kan zeggen waarom (CGVS p.17). Zelfs over de nasleep van wat Abdilay uw broer zou hebben aangedaan heeft u geen enkele kennis. U verklaart dat Abdilay werd aangehouden nadat hij uw broer heeft gedood maar u weet niet voor hoe lang hij is aangehouden en of hij veroordeeld of gestraft werd omwille van de dood van uw broer (CGVS p.18). Bovendien weet u over Abdilay, toch de absolute spilfiguur binnen uw asielrelaas, zo goed als niets bij te brengen. U verklaart dat Abdilay degene is die jullie het leven zuur maakte en uw familie zou vervolgen maar u bent compleet onwetend over deze persoon. Vooreerst bent u nooit zijn volledige naam te weten gekomen. Het tart alle verbeelding dat u op geen enkel moment zijn volledige naam zou hebben opgevangen of zou getracht hebben deze te achterhalen. Verder heeft u geen idee waar hij woont en weet u niet aan te geven vanwaar hij en uw moeder elkaar zouden kennen. U kan enkel veronderstellen dat zij elkaar bij de manifestaties voor het eerst hebben ontmoet (CGVS p.16). Zijn concrete functie weet u evenmin te duiden. U verklaart dat het iemand moet zijn met autoriteit die bij de overheid werkt maar kent zijn specifieke functie niet. U verklaart niet te weten wat hij juist deed maar dat hij geen gewone burger was (CGVS p.19). Hoewel u nog jong was op het moment dat jullie Buyenzi verlieten valt het binnen de verwachtingen dat u zich enigszins informeert over de problemen die aan de basis liggen van uw vrees voor vervolging. Dat u ook nadien hier geen enkel initiatief toe nam, ondermijnt deze vrees voor vervolging verder. Wanneer u wordt gevraagd of u uw moeder om meer informatie vroeg omtrent de achtergrond van jullie problemen verwijst u enkel naar het feit dat zij een zeer strenge en gereserveerde vrouw is. U komt niet verder dan aan te geven dat zij u geen details gaf en dat u evenmin enige poging ondernam om op een andere manier informatie te verkrijgen over deze problemen waar uw familie mee te maken kreeg (CGVS p.20). Aangezien u uw land verlaat omwille van deze problemen en meent omwille van deze problemen internationale bescherming te behoeven, valt het niet ernstig te nemen dat u geen enkele moeite zou doen om u zich verder te informeren met betrekking tot deze problemen. Hieruit komt dan ook duidelijk naar voren dat u zo goed als geen kennis heeft van de oorsprong of de concrete inhoud van uw problemen. Deze complete onwetendheid zorgt er dan ook voor dat geen enkel geloof kan worden gehecht dat u omwille van dergelijke problemen uw land van herkomst heeft verlaten of dat u om deze reden valselijk beschuldigd zou worden.

Vervolgens schaaft ook het tijdsverloop binnen uw relaas verder uw geloofwaardigheid. Er dient hierbij vooreerst opgemerkt dat u wel zeer vaag blijft in de tijdssituering van cruciale punten binnen uw relaas. U slaagt er niet in ook maar enig element concreet in de tijd te situeren. U herhaalt verschillende keren dat het begin van uw problemen in 2016 dient gesitueerd te worden. Niet alleen blijft u zeer vaag over naar wanneer in 2016 u precies verwijst, u bent eveneens weinig coherent met betrekking tot het moment waarop uw halfbroer overleden zou zijn. Waar u eerst verschillende keren verklaart dat dit zich in 2016 afspeelt, geeft u, wanneer verdere precisering wordt gevraagd aan dat dit eerder begin 2017 moet zijn geweest (CGVS p.11-12). Later geeft u echter opnieuw aan dat dit in 2016 dient gesitueerd te worden (CGVS p.17). Voorts is het opmerkelijk dat u niet weet aan te geven wat er voor zorgde dat u in april 2022 opnieuw in de problemen kwam. U verklaart sinds uw verhuis naar Kajaga in 2016 of 2017 tot

het moment dat u benaderd werd door de politie in april 2022 geen problemen te hebben gekend (CGVS p.19). U geeft zelfs aan er vredevol te hebben geleefd in die periode (CGVS p.5). Het feit dat u op geen enkele manier weet aan te geven wat er voor zorgde dat u vijf jaar later opnieuw de aandacht zou hebben getrokken van de Burundese autoriteiten is weinig aannemelijk te noemen. U geeft enkel aan te denken en te veronderstellen dat het altijd al de bedoeling was geweest van Abdilay om jullie verdere problemen te bezorgen, zonder ook maar te kunnen verduidelijken om welke reden hij dit plan niet eerder ten uitvoer bracht (CGVS p.19). U geeft aan dat hij jullie misschien niet eerder heeft kunnen vinden in Kajaga maar weet daarbij evenmin aan te geven op welke manier hij er alsnog in slaagde jullie er te traceren (CGVS p.19). Opnieuw weet u derhalve zo goed als geen informatie te geven over hoe uw problemen zich ontwikkelden, wat uw geloofwaardigheid verder ondermijnt.

Ter volledigheid is het eveneens schadelijk voor uw geloofwaardigheid dat u gedurende uw eerste gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken essentiële elementen binnen uw relaas achterwege liet. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken heeft u op geen enkel moment de persoon van Abdilay vernoemt, dit terwijl hij degene is die aan de basis ligt van de door u aangehaalde problemen. Evenmin heeft u er vermeld dat uw halfbroer omwille van de problemen binnen uw familie werd gedood. U heeft zelfs het bestaan van deze halfbroer niet eens vermeld (verklaring DVZ vraag 18). Ook waar u het heeft over een aanval op uw persoon vanwege Abdilay en beschuldigingen aan uw adres tot de rebellengroep Red Tabara te horen, komt dit nergens terug in uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Hoewel u van bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal aanhaalt dat aangezien dit interview in het Engels verliep u zich niet volledig vrij kon uitdrukken (CGVS p.3) en u wanneer u wordt gewezen op het feit dat u deze elementen niet vermeldde eveneens verwijst naar het feit dat dit interview in het Engels verliep waardoor u zich geremd voelde (CGVS p.17 en p.21), is dit onvoldoende om deze omissies te verklaren. U heeft het namelijk wel uitgebreid gehad over het feit dat de moeder van uw vriend werd gedood door haar echtgenoot (vragenlijst CGVS vraag 5), dit terwijl u verklaart dat dit geen specifieke vrees inhoudt in uw hoofde (CGVS p.21). Dat u dit element, dat u persoonlijk niet raakte, zou aanhalen en duiden maar deze andere elementen, die wel een vrees voor u zouden inhouden, achterwege laat, blijft ondanks uw moeilijkheden om zich in het Engels uit te drukken schadelijk voor uw geloofwaardigheid. Wanneer u op dit feit wordt gewezen komt u opnieuw niet verder dan te verwijzen naar uw moeilijkheden om zich uit te drukken in het Engels.

Ten slotte meent het Commissariaat-generaal in het licht van de objectieve informatie waarover het beschikt (Cedoca, COI Focus: « Burundi – Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays » van 28 februari 2022 https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi_le_traitement_reserve_par_les_autorites_nationales_a_.20220228.pdf) dat het loutere feit dat een Burundese onderdaan in België heeft verbleven of er is doorgereisd, meer bepaald als verzoeker om internationale bescherming, niet van dien aard is dat hierdoor, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging ontstaat indien hij naar Burundi terugkeert.

Ten eerste, hoewel in 2015 de betrekkingen tussen België en Burundi verslechterden, blijkt uit de objectieve informatie dat de diplomatieke betrekkingen tussen Burundi en de Europese Unie en specifiek België sinds enkele jaren ontspannen.

Hoewel verwijzingen naar "kolonisatoren" nog steeds vaak voorkomen in het discours van hooggeplaatste politici, is de vijandigheid van de Burundese staat ten opzichte van België sinds 2018 afgenomen.

Zo hebben er sinds eind 2020 verscheidene officiële ontmoetingen op hoog niveau plaatsgevonden tussen president Ndayishimiye of zijn minister van Buitenlandse Zaken, Albert Shingiro, en vertegenwoordigers van de Europese Unie en haar lidstaten, waaronder België, zowel in Bujumbura als in Europa. Op 15 februari 2022 vloog president Ndayishimiye naar Brussel om deel te nemen aan de top tussen de Europese Unie en de Afrikaanse Unie op 17 en 18 februari 2022. Dit is het eerste bezoek van een Burundees staatshoofd aan Europa sinds 2014.

Deze ontspanning in de relaties tussen Burundi en België wordt bovendien bevestigd en benadrukt door verschillende door Cedoca gecontacteerde bronnen, die van mening zijn dat individuele verblijven van Burundese onderdanen hierdoor in het algemeen minder verdacht en minder riskant worden.

Wat de terugkeer van Burundese onderdanen naar hun land betreft, hoewel de Dienst Vreemdelingenzaken tussen 2019 en 2022 13 vrijwillige terugkeren registreerde, meldde de DVZ dat er in diezelfde periode geen gedwongen terugkeer had plaatsgevonden.

De Dienst Vreemdelingenzaken benadrukt dat de plaatselijke autoriteiten in geval van gedwongen repatriëring vooraf worden ingelicht want de laissez-passers worden uitgereikt op basis van de vluchtgegevens die de DVZ aan de ambassade van het desbetreffende land verstrekt. De DVZ deelt echter nooit mee dat een persoon een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Er is dus geen reden om aan te nemen dat de Burundese autoriteiten ervan op de hoogte zouden kunnen zijn dat een van hun onderdanen die naar het land is teruggekeerd, in België een verzoek om internationale

bescherming heeft ingediend. Hoewel de eind 2021 aangenomen wet tot regeling van de migraties naar Burundi de illegale binnenkomst, het illegale verblijf en het illegale vertrek uit het land strafbaar stelt, heeft Cedoca bovendien geen enkele wettelijke bepaling gevonden die veroordeelt dat iemand internationale bescherming heeft aangevraagd of in Europa heeft verbleven.

Vervolgens, wat de aanwezigheid van de Burundese autoriteiten op de luchthaven van Bujumbura betreft, waren de meeste gesprekspartners van het CGVS het eens over de aanwezigheid van de politie - met name de medewerkers van het Commissariaat-generaal voor Migratie (de vroegere "police de l'air, des frontières et des étrangers" (P.A.F.E.), die de immigratie en emigratie regelt en de reisdocumenten controleert) - en over de aanwezigheid van de Nationale Inlichtingendienst (SNR), hoewel ze niet allemaal dezelfde autoriteiten vermelden. Andere afzonderlijke gesprekspartners melden de aanwezigheid van andere instellingen zoals de nationale politie, agenten van het presidentschap, militairen, ontvangers van de Burundese belastingdienst en gezondheidsmedewerkers van het Nationaal Instituut voor Volksgezondheid.

Eenmaal op Burundese bodem maakt geen enkele contactpersoon melding van specifieke procedures of controles voor Burundezers die naar het land terugkeren.

Bovendien stelde de door de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties opgerichte onderzoekscommissie voor Burundi sinds maart 2020 vast dat de vijandigheid jegens gerepatrieerden is afgenomen en maakt geen enkel internationaal verslag over de mensenrechtensituatie in Burundi sinds 2019 melding van problemen bij de terugkeer op het grondgebied van Burundese onderdanen die vanuit België (of andere plaatsen) per vliegtuig terugkeren.

Het Commissariaat-generaal heeft van zijn gesprekspartners geen precieze of concrete informatie gekregen over eventuele problemen waarmee uitgeprocedeerde verzoekers om internationale bescherming in Europa, met name in België, worden geconfronteerd. Het CGVS beschikt dus niet over aanwijzingen dat een Burundese onderdaan die naar Burundi terugkeert, problemen met zijn autoriteiten zou hebben alleen omdat hij door België is gereisd of in België heeft verbleven.

Hoewel sommige gesprekspartners afzonderlijk melding maakten van eventuele probleemsituaties voor bepaalde categorieën van personen (leden van de burgermaatschappij, journalisten, politieke tegenstanders, personen die openlijk kritiek hebben op de regering, enz.) of voorbeelden noemden van personen die werden onderworpen aan ernstige verhoren, werden gearresteerd of zelfs opgesloten, stelt het Commissariaat-generaal vast dat geen van deze gesprekspartners ook maar de geringste concrete informatie verstrekten over de identiteit en het profiel van de genoemde voorbeelden.

Het Commissariaat-generaal merkt evenwel op dat de meesten als enig concreet geval dat van Beatrice Nyamoya noemen, die in november 2021 bij haar terugkeer naar Burundi werd gearresteerd en een week lang werd vastgehouden. Het Commissariaat-generaal stelt echter vast dat zij uit Rwanda - en niet uit België - terugkeerde en wijst op een aantal zeer specifieke elementen van haar profiel die de aandacht van de autoriteiten kunnen trekken: zij is een bekende activiste voor vrouwenrechten en is verwant met een politieke tegenstander in ballingschap die kritisch staat tegenover de regering. Het gaat hier dus om een specifiek geval van een persoon met een profiel van politieke tegenstander, zodat uit dit individuele geval geen algemene conclusies kunnen worden getrokken met betrekking tot alle Burundese onderdanen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat het over geen enkele informatie beschikt op grond waarvan het zou kunnen stellen dat een Burundese onderdaan, louter op grond van zijn passage of verblijf in België, in de ogen van de Burundese autoriteiten zou kunnen worden verdacht van sympathie voor de oppositie, en dat deze passage of dit verblijf bijgevolg geen enkele Burundese onderdaan blootstelt aan een ernstig risico op vervolging wegens zijn politieke opvattingen of politieke opvattingen die hem worden toegeschreven.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer het willekeurig geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst zodanig groot is dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Uit informatie in het bezit van het CGVS (zie COI Focus: Burundi "Situation sécuritaire" van 31 januari <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocusburundi.situationsecuritaire20220131.pdf>) blijkt dat de veiligheidssituatie in Burundi onstabiel blijft.

Op politiek vlak begon in april 2015 een nieuwe crisis met de aankondiging van president Nkurunziza dat hij een derde mandaat ambieerde. Sindsdien zijn de tegenstanders van het regime (of degenen die als zodanig worden beschouwd) het slachtoffer van ernstige repressie. Latere gebeurtenissen veranderden deze situatie niet. In mei 2018 versterkte een nieuwe grondwet, goedgekeurd door een

volksreferendum, namelijk de macht van president Nkurunziza en consolideerde de politieke dominantie van de CNDD-FDD, die mettertijd een "staatspartij" is geworden. In juni 2020 vormde de nieuwe president, Evariste Ndayishimiye (winnaar van de presidentsverkiezingen van mei 2020 die vroegtijdig de eed aflegde na het plotse overlijden van zijn voorganger Pierre Nkurunziza) een regering die uitsluitend bestond uit leden van de CNDD-FDD, waaronder verscheidene "hardliners" van het regime. Waarnemers maken melding van voortdurende systematische aanvallen op leden van de oppositie (of zij die als zodanig worden beschouwd) als onderdeel van een overheidsbeleid.

Wat de veiligheid betreft, wordt Burundi momenteel geconfronteerd met diverse vormen van geweld. Het kan gaan om gewapende conflicten, willekeurige aanvallen op burgers, politiek geweld of criminaliteit.

Hoewel de conflicten tussen de ordetroepen en gewapende groepen sinds juni 2021 weer opleven, blijkt uit de bovengenoemde informatie niet dat de situatie in Burundi een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de wet van 15 december 1980 kan worden genoemd. Deze gewelddaden blijven immers uiterst beperkt in tijd en ruimte. Gewapende conflicten en invallen deden zich in 2020 en 2021 vooral voor in de grensprovincies met de DRC en Rwanda en rond het aan Rwanda grenzende Kibira-woud. Hoewel sommige aanvallen werden opgeëist door de rebellengroepering RED Tabara, zijn waarnemers van mening dat in de DRC gevestigde gewapende groeperingen geen geloofwaardige en reële bedreiging voor het regime vormen.

Hoewel deze geïsoleerde en sporadische gewelddaden gericht zijn tegen de ordetroepen, militairen en leden van de regeringspartij, werd sinds twee jaar een groter aantal burgers onder de slachtoffers geregistreerd.

Zo waren sinds mei 2021 verscheidene gewapende aanvallen (met name met granaten) op openbare plaatsen (bushaltes, busstation, markt, bioscoop) gericht tegen burgers, zonder dat de daders werden geïdentificeerd of hun motieven werden opgehelderd. Hoewel er sinds mei 2021 sprake is van een opleving van willekeurige aanvallen op burgers, zijn deze aanvallen bijzonder geïsoleerd en sporadisch.

De mensenrechtenschendingen werden na de verkiezingen van 2020 minder intensief. Na de gewapende aanvallen die vanaf mei 2021 plaatsvonden (waarbij slachtoffers vielen onder de burgerbevolking en leden van de ordetroepen en de regeringspartij), is er echter sprake van een opleving van de schendingen en een reactivering van de Imbonerakure. Bij het opsporen van de verantwoordelijken voor deze incidenten maakten verschillende bronnen melding van willekeurige arrestaties en opsluitingen, foltering, seksueel geweld, alsook van gedwongen verdwijningen en buitengerechterlijke executies. De onderzoekscommissie van de VN meldt dat personen die verdacht worden van samenwerking met gewapende groepen, werden geïnterviewd op basis van etnische en/of politieke profilering. Het gaat om opposanten, met name CNL-activisten, ex-FAB-leden en hun familieleden, jonge Tutsi's en sommige repatrianten uit de buurlanden.

Over het algemeen zijn de meeste waarnemers het er nog steeds over eens dat de crisis in de eerste plaats van politieke aard is. De commissie meldt in september 2021 dat de democratische ruimte gesloten blijft en dat de controle op de media en het maatschappelijk middenveld niet afneemt. Zij meldt dat de autoriteiten (hoge ambtenaren, leger, ordetroepen, plaatselijke administratieve autoriteiten en Imbonerakure) zich vooral richten tegen personen die geen steun betuigen aan de CNDD-FDD of aan de president (met name door te weigeren lid te worden van de partij of financiële bijdragen te leveren), leden van de CNL en soms leden van andere oppositiepartijen, familieleden van echte of vermeende tegenstanders, personen die verdacht worden van betrokkenheid bij gewapende aanvallen of van samenwerking met gewapende groepen.

Uit bovengenoemde objectieve informatie blijkt dat de gewelddadige incidenten die in Burundi werden waargenomen, in hoge mate doelgericht zijn. Bij deze incidenten vallen ook minder slachtoffers dan in de eerste jaren van de crisis.

Het CGVS is derhalve van oordeel dat Burundi, ondanks een nog steeds onstabiele veiligheidssituatie die nauwlettend in het oog moet worden gehouden, momenteel noch in Bujumbura noch in de provincies in de greep is van willekeurig, niet-doelgericht geweld.

Bijgevolg moet worden geconcludeerd dat de huidige situatie in Burundi geen situatie is van "willekeurig geweld" als gevolg van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de:

- *schending van de artikel 1er, sectie A, lid 2 van het Verdrag van Genève van 28/07/1951 ;*
- *schending van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ;*
- *schending van de artikelen 1 tot 3 à 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen ;*
- *schending van de principes van behoorlijk bestuur, namelijk de zorgplicht ;*
- *de beoordelingsfout”.*

Verzoeker geeft een overzicht van hetgeen er in de bestreden beslissing wordt aangegeven. Vervolgens geeft hij enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming.

Verder gaat verzoeker in op het politieke profiel van zijn moeder. Dienaangaande doet hij gelden:

“3.1. Er dient te worden beklemtoond dat tegenpartij geen enkele aanwijzing geeft over de criteria op grond waarvan kan worden gezegd dat iemand politiek geëngageerd is.

3.2 Uit het dossier blijkt dat de moeder van verzoeker aan de betogingen heeft deelgenomen. Het is echter algemeen bekend dat de mensen die de manifestanten hebben geholpen, evenals hun families, sinds 2015 tot op heden worden vervolgd. In dit verband kan allereerst worden opgemerkt dat de moeder van verzoekster een politieke tegenstander in de ruimste zin van het woord blijft. Dit is een realiteit, gezien de behandeling die de demonstranten en hun aanhangers ten deel valt van het CNDD-FDD-systeem dat nu aan de macht is.

Vervolgens kan worden gesteld dat verzoeker, als naaste verwante van iemand die de demonstranten heeft geholpen, het doelwit is van hetzelfde CNDD-FDD-systeem. Dat verzoeker het doelwit is, dit door het feit dat hij een jonge Tutsi is. In zijn verklaringen heeft verzoeker herhaaldelijk het belang van deze factor beklemtoond. De tegenpartij heeft het echter niet voldoende in acht genomen zonder enige rechtvaardiging. Zoals reeds aangehaald dient rekening te worden gehouden met het behoren tot een bepaalde groep.

Ook kan worden benadrukt dat er nog steeds een persoonlijk motief is.

Er zij gewezen op een andere realiteit die de tegenpartij schijnt te vergeten aangezien de moeder van de verzoeker van gevorderde leeftijd is, vertoont het CNDD-FDD-systeem over het algemeen niet dezelfde meedogenloosheid als het voor jongeren doet!

3.3. Hoewel de verzoeker niet politiek actief was, was de tegenpartij zich er ongetwijfeld van bewust dat iemand niet alleen kon worden vervolgd wegens feiten die hij daadwerkelijk had begaan, maar ook wegens feiten die de vervolgende autoriteiten hem ten onrechte aanrekenden. In casu zou verzoeker het voornemen hebben gehad om zich bij de opstand aan te sluiten of deze op enigerlei wijze te helpen. Deze verdenkingen zijn, zoals reeds gezegd, gebaseerd op het feit dat hij van Tutsi-afkomst is.

3.4. Aangezien de vooronderstelling van de tegenpartij onjuist is, zijn de ontwikkelingen en de bereikte conclusie noodgedwongen ook onjuist. Zij begaat dus een beoordelingsfout.”

Met betrekking tot de ondervonden problemen, betoogt verzoeker:

“4.1. Ook de beoordeling van de tegenpartij betreffende de door verzoeksters moeder ondervonden problemen is onjuist

4.2 Ten eerste heeft verzoekster bepaalde problemen gehoord of gezien. Zo verklaart hij bijvoorbeeld dat haar voet gewond was. Hij wijst erop dat het erger had kunnen zijn. Inderdaad, er waren demonstranten die door de autoriteiten werden gedood of zijn verdwenen. Hij verklaarde ook dat zijn moeder problemen had met een zekere Abdilay. Hierbij verklaart hij dat zijn moeder moest beslissen om naar Kajaga te verhuizen.

4.3 Het is duidelijk dat verzoekster in bepaalde details niet nauwkeurig is. Ten eerste was hij erg jong toen de demonstraties plaatsvonden. Ten tweede verklaart hij dat zijn moeder hem niet veel vertelde. Niet alleen omwille van het feit dat dit in overeenstemming is met haar aard als terughoudend persoon, ook is verzoeker van mening dat het in Burundi een gebruikelijke houding van ouders is om hun kinderen traumatische verhalen te besparen.

4.4. Met betrekking tot de andere problemen die Abdilay het gezin heeft bezorgd, werd de verzoeker niet meer meegedeeld dan hetgeen hij tijdens de hoorzitting heeft verklaard. Het is verbazingwekkend dat de tegenpartij niets zegt over het incident waarbij de vervolgers verzoeker en zijn vrienden na de

voetbalwedstrijd achtervolgden en twee van zijn vrienden werden aangehouden. Hij heeft niet eens meer van hen gehoord.

De verzoeker had meer informatie kunnen verkrijgen indien hij zich niet in het gesloten centrum bevond, zonder enige mogelijkheid tot communicatie met de buitenwereld."

Betreffende de chronologie van de gebeurtenissen, stelt verzoeker:

"5.1. Wat de chronologie van de gebeurtenissen betreft, dient te worden opgemerkt dat de eerste incidenten plaatsvonden in 2016 en 2017. Hij was pas 15/16 jaar oud! Zelfs een persoon die op het moment van de gebeurtenissen meerderjarig was, verliest na zoveel jaren (tussen 2016/2017 en vandaag) de details van een gebeurtenis, hoe belangrijk dan ook!

5.2. Bovendien waren de betrokken gebeurtenissen gericht tegen andere personen dan de verzoeker zelf, namelijk zijn moeder en halfbroer.

5.3. Over de vraag hoe de problemen zich in 2022 opnieuw hebben voorgedaan, kan de verzoeker in dit stadium slechts speculeren, aangezien hij de agenda van de vervolgers en hun werkwijze niet kent. De eerste mogelijke hypothese is dat Abdilay tot op dat tijdstip niet wist waarheen verzoeker en zijn gezin waren verhuisd. De tweede mogelijke hypothese is dat de Burundese inlichtingendienst de verzoeker voor onbekende redenen sterk ervan verdacht zich te willen aansluiten bij gewapende groepen, in casu RED-TABARA, die hoofdzakelijk uit jonge Tutsi's bestaan, en dat zij dit plan daarom heeft willen onderdrukken."

Aangaande de aan hem verweten omissies in zijn verklaringen bij de DVZ, voert verzoeker aan:

"6.1. Wat de gestelde tekortkomingen in de verklaringen voor de vreemdelingendienst betreft, heeft verzoeker in feite geen gebruik gemaakt van de diensten van een tolk, hoewel hij daar vanaf het begin van zijn verzoek om internationale bescherming om had verzocht.

6.2. Verzoeker had zelfs geweigerd het interview in het Engels te voeren, een taal waarvan hij slechts een basiskennis heeft. Maar de vreemdelingendienst stond erop. Het is meer dan absurd dat de tegenpartij dit verwijt achteraf maakt.

De verzoeker had wel degelijk de problemen voor ogen gehad die hij tijdens het tweede onderhoud had geschetst, maar hij had geen idee hoe en in welke volgorde hij deze tijdens zijn eerste onderhoud had moeten presenteren. De tegenpartij pleitte in feite voor haar eigen fout."

Inzake het risico voor Burundezers die in België hebben verbleven, geeft verzoeker aan:

"7.1. Wat het risico betreft waaraan Burundese onderdanen die in België asiel hebben aangevraagd, zijn blootgesteld, is de beoordeling van de wederpartij eveneens onjuist.

7.2. Bij wijze van inleidende opmerking dienen twee opmerkingen te worden gemaakt. Ten eerste is het duidelijk dat onafhankelijke en objectieve informatie zeldzaam is geworden. Ook staat er dat er bronnen zijn die om veiligheidsredenen anoniem wensen te blijven.

In de tweede plaats is het niet het feit dat men pas door België is gereisd zonder er asiel te hebben aangevraagd - dat de bron van de moeilijkheden is, maar veeleer de verdenking dat men niet aan de kant van het CNDD-FDD-systeem staat. Anders is het een publiek geheim dat er verscheidene Burundese onderdanen zijn die na 2015 heen en weer zijn gegaan tussen Burundi en België, ondanks de spanningen tussen de twee landen.

Het feit dat een verblijfsaanvraag in België is ingediend, met name de asielaanvraag, lijkt ons dus relevant.

7.3. Wat de betrouwbaarheid van de analyse betreft, is de door de andere partij gebruikte methode om twee redenen voor kritiek vatbaar.

Enerzijds is de steekproef niet voldoende representatief (het aantal is zeer klein), zodat er geen geldige conclusie kan worden getrokken. Uit de informatie in het CEDOCA-document blijkt dat er tussen begin 2019 en eind 2021 geen gedwongen terugkeer heeft plaatsgevonden en dat er in totaal 13 vrijwillige terugkeergevallen waren. Het is dan ook niet meer dan normaal dat de meeste ondervraagden verklaren dat zij niet op de hoogte zijn van gevallen van mishandeling door de Burundese autoriteiten. Zoals hierboven is aangegeven en tenzij de praktijk is gewijzigd (de raadsman van de verzoeker heeft geen toegang tot de databank van het CGVS), hebben Burundese onderdanen immers internationale bescherming kunnen genieten. En dat mensen ervoor kiezen vrijwillig terug te keren, hetzij omdat zij menen geen gevaar (meer) te lopen, hetzij omdat zij het terrein hebben voorbereid door op relaties in te spelen.

Anderzijds wordt geschreven dat verschillende online geraadpleegde bronnen melding maken van problemen die repatrianten uit buurlanden vanaf 2017 ondervinden, waarbij wordt vermeld dat "dit (dat) niet de focus is van deze COI Focus". Een redenering naar analogie zou echter het probleem van de zojuist genoemde steekproef hebben kunnen oplossen.

7.4. Voorts zij gewezen op de onderstaande gegevens, die niet stroken met de conclusies van de tegenpartij. In het COI Focus-document staat bijvoorbeeld dat de onderzoekscommissie voor Burundi, die in 2016 door de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties is ingesteld om mensenrechtenschendingen te onderzoeken, in 2019 meldde dat in grensgebieden mensen op weg naar of vanuit het buitenland werden mishandeld door imbonerakure. De USDOS meldt in zijn mensenrechtenverslagen van 2019 en 2020 dat Burundese onderdanen die terugkeerden uit vluchtelingenkampen in het buitenland het doelwit waren, evenals jongeren die op reis waren gegaan en na hun terugkeer ervan werden verdacht deel uit te maken van gewapende oppositiegroepen. In dezelfde geest meldde de secretaris-generaal van de VN eind 2020 dat de terugkeer van politieke bannelingen "en van degenen die aan de protesten van 2015 hebben deelgenomen, moeilijker blijkt te zijn dan die van andere vluchtelingen. Als CEDOCA geen informatie heeft gevonden over dergelijke schendingen tegen repatrianten uit () België in de periode waarop dit onderzoek betrekking heeft, dan is dat duidelijk te wijten aan de hierboven vermelde methodologische valkuil.

7.5. Ook moet worden gewezen op het grote aantal Burundese vluchtelingen in de wereld, dat wijst op een politiek en veiligheidsklimaat dat nog niet tot rust is gekomen.

7.6. In een recent arrest (arret n° 276878 du 1er septembre 2022 du 1er septembre 2022 dans l'affaire 279853 /X) heeft een rechter van de Franstalige kamer van uw Raad terecht beklemtoond dat het document waarnaar in de bestreden beschikking wordt verwezen, moet worden bijgewerkt. Verzoekster is het eens met deze rechtspraak."

Verzoeker gaat vervolgens in op de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij geeft enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming en doet gelden:

"8.2. In dit geval is er reeds op gewezen dat de situatie in Burundi zich snel ontwikkelt. Op het moment dat ik dit schrijf, heeft het land net verkiezingen achter de rug die de CNDD-FDD aan de macht hebben gehouden. Er kan veel gebeuren tussen nu en de hoorzitting in deze zaak. Om deze reden zal de verzoeker zich hier beperken tot het toezenden aan de raadsman van enkele documenten waarin de huidige situatie wordt beschreven. Hij behoudt zich het recht voor, verdere argumenten aan te halen, afhankelijk van de situatie die op de dag van de terechtzitting in deze zaak zal heersen."

Verder vraagt verzoeker "de nietigverklaring" van de bestreden beslissing. In dit kader voert hij aan:

"9.2. In deze zaak beroept de verzoeker zich op de volgende elementen-

- Bij het eerste verhoor heeft hij geen gebruik kunnen maken van de diensten van een tolk, maar de tegenpartij heeft niet nagelaten dit verhoor als argument te gebruiken;
- De tolk bij het tweede onderhoud sprak geen Nederlands en de verzoeker weet niet wie zijn woorden uit het Frans (de taal van de tolk) in het Nederlands heeft vertaald. In ieder geval wordt dit niet uitgelegd in de notities van het persoonlijk gesprek of ergens anders!
- De verzoeker heeft voor de vaststelling van het bestreden besluit geen aantekeningen van de hoorzitting gekregen, zodat zij haar opmerkingen kon maken, hoewel er tussen het verhoor en de vaststelling van het bestreden besluit een vrij lange periode lag;
- Verzoeker is niet in staat gesteld te communiceren om bewijzen te verzamelen;
- De nota's over de situatie in Burundi zijn niet bijgewerkt;

Om deze redenen dient de bestreden beslissing te worden vernietigd en aan de wederpartij te worden teruggezonden".

2.2. Verzoeker voeg ter staving van zijn betoog een persartikel betreffende de situatie in Burundi bij het verzoekschrift (bijlage 3).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze artikel 48/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), hetwelk op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, te dezen zou (kunnen) zijn geschonden. De schending van dit artikel wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient verder te worden opgemerkt dat dit artikel

enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoeker duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg beroept hij zich niet op dienstige wijze op de schending van deze bepaling.

3.2. Verzoeker beweert in het verzoekschrift voorts weliswaar dat hij tijdens zijn opsluiting in het gesloten centrum niet in staat zou zijn gesteld om te communiceren en bewijzen te verzamelen en houdt zelfs voor dat zulks zou moeten leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing, doch verzoeker brengt ter staving van deze blote bewering niet het minste bewijs bij. Hij toont geenszins aan dat of waarom het hem onmogelijk zou zijn gemaakt om gedurende zijn verblijf in het gesloten centrum te communiceren met de buitenwereld en/of de nodig bewijzen te verzamelen. Verder haalde hij dit nergens eerder gedurende zijn procedure aan. Dat het verzoeker tijdens zijn verblijf in het gesloten centrum zou zijn verhinderd om te communiceren en bewijzen te verzamelen, kan dan ook hoegenaamd niet worden gevolgd.

3.3. Verzoeker kan evenmin worden gevolgd in zijn betoog dat de bestreden beslissing zou dienen te worden vernietigd omdat het gehoor bij de DVZ plaatsvond in het Engels. In tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen in het voorliggende verzoekschrift, blijkt in dit kader vooreerst niet dat hij zou hebben geweigerd om bij de DVZ verklaringen af te leggen en de vragenlijst in te vullen. Hoewel verzoeker blijkens de bijlage 26 zoals opgenomen in het administratief dossier aangaf dat hij wenste te worden bijgestaan door een tolk Swahili, formuleerde verzoeker bij de DVZ geen bezwaar tegen het gegeven dat het gehoor aldaar werd afgenomen in het Engels. Daarenboven gaf hij er expliciet aan dat hij het Engels voldoende beheerste om de problemen die geleid hebben tot zijn vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (administratief dossier, verklaring betreffende procedure). Verder blijkt uit de verklaring van de DVZ en de vragenlijst dat het gehoor bij de DVZ op een normale wijze is geschied, dat verzoeker de meeste aldaar aan hem gestelde vragen begreep en dat hij hierop op een gedegen wijze kon antwoorden. Hoewel verzoeker in de vragenlijst aan het einde beweerde dat hij meer te zeggen had doch dit enkel in het Swahili en dus niet in het Engels kon, kunnen uit de verklaring van de DVZ en de vragenlijst aldus geen ernstige problemen inzake de vertaling of communicatie worden afgeleid en blijkt hieruit evenmin dat verzoeker het Engels onvoldoende machtig zou zijn geweest om zijn asielmotieven aldaar op een gedegen wijze uiteen te zetten. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker in de vragenlijst wel spontaan en gedetailleerd kon verhalen omtrent de initiële problemen van zijn moeder en haar vriendin (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Verzoeker ondertekende zowel de verklaring van de DVZ als de vragenlijst bovendien uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werden voorgelezen in het Engels. Hiermee gaf hij aan dat zijn verklaringen zoals opgenomen in deze stukken juist en oprecht zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Hoewel verzoeker bij het CGVS initieel aangaf dat hij graag alles opnieuw zou vertellen omdat het gehoor bij de DVZ in een taal was die hij niet goed kende en hij het daardoor 'misschien' niet coherent vertelde, gaf hij even verder bovendien nogmaals expliciet aan dat hij zijn plan kan trekken in het Engels (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.3). Bijkomend kan in dit kader overigens worden opgemerkt dat verzoeker bij binnenkomst in België optrad als begeleider van de groep personen waarmee hij reisde en dat zij bij de initiële controle blijkbaar prima Engels spraken (administratief dossier, document van de Federale Politie van 30 juni 2022).

Dat verzoeker doordat het gehoor bij de DVZ plaatsvond in het Engels in zijn rechten zou zijn geschaad, dat er met verzoekers verklaringen bij de DVZ daardoor geen rekening zou mogen worden gehouden en/of dat de bestreden beslissing louter omdat het gehoor aldaar werd afgenomen in het Engels zou dienen te worden vernietigd, kan dan ook niet worden aangenomen.

3.4. In zoverre verzoeker daarnaast opmerkt dat de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS zou hebben getolkt naar het Frans en aangeeft dat hij niet weet wie zijn woorden in het Nederlands vertaalde, dient te worden vastgesteld dat vooreerst nergens uit het dossier blijkt dat de tolk bij het CGVS zou hebben getolkt naar het Frans. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet geschonden is doordat het interview op het CGVS zou zijn geschied in de aanwezigheid van een tolk Swahili-Frans en in een andere taal dan de proceduretaal. Artikel 51/4 verhindert namelijk niet dat de dossierbehandelaar zich tijdens het interview uitdrukt in een vreemde taal, *in casu* het Frans, en zelf de rol van tolk waarneemt wanneer hij die taal beheerst (RvS 3 september 2008, nr. 185.993). Bovendien formuleerde noch verzoeker, noch diens advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS in de aanwezigheid van de betrokken tolk en ambtenaar. Aan verzoeker werd daarenboven gevraagd of hij de tolk begreep en er werd verduidelijkt dat hij eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – moest melden, hetgeen verzoeker naliet te doen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.1-2). Verzoeker verklaarde nadat de tolk al enige tijd aan het woord was verder expliciet dat hij de tolk goed

begreep (*ibid.*, p.3). Daarenboven gaf hij aan dat hij Frans begrijpt, zodat aangenomen kan worden dat hij kon begrijpen en dus ook controleren in welke bewoordingen de tolk zijn gezegden vertaalde (*ibid.*, p.3). Aan het einde van het persoonlijk onderhoud, gaf verzoeker voorts duidelijk aan dat hij alle vragen goed had begrepen en dat hij de tolk goed had begrepen (*ibid.*, p.24). Ook verzoekers advocaat formuleerde nergens enige opmerking inzake de communicatie of vertaling en gaf eenvoudigweg aan geen opmerkingen te hebben (*ibid.*, p.25). Dient bovendien te worden vastgesteld dat uit de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt dat dit onderhoud op normale wijze is geschied en dat hieruit geen problemen inzake de vertaling of communicatie kunnen worden afgeleid. Verzoeker laat daarenboven na om zelf ook maar enige, concrete en specifieke duiding te verstrekken inzake deze vermeende problemen. Nergens toont hij aan dat, waar of op welke wijze zijn verklaringen foutief zouden zijn vertaald, geïnterpreteerd of neergeschreven. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing.

Dat verzoeker door het verloop van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS in zijn rechten zou zijn geschaad, en dit in zulke mate dat de bestreden beslissing zou dienen te worden vernietigd, ontbeert dan ook iedere ernst.

3.5. Dat verzoekers rechten geschonden zouden zijn doordat toepassing werd gemaakt van artikel 57/5^{quater}, § 4 van de Vreemdelingenwet, kan evenmin worden gevolgd.

Dit artikel bepaalt:

“§ 4. Wanneer de artikelen 57/6, § 2, 57/6, § 3, 57/6/1, § 1 of 57/6/4 worden toegepast, kan een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud worden betekend op hetzelfde ogenblik als de betekening van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming.”

Bij de toepassing van voormelde bepaling, geldt het vermoeden dat verzoeker geacht wordt in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud, zoals bepaald in artikel 57/5^{quater}, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, niet.

Bovendien heeft verzoeker, zoals hem overigens reeds tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS werd duidelijk gemaakt (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.3), de mogelijkheid om middels het onderhavige verzoekschrift en in het kader van onderhavig beroep de nodige opmerkingen te formuleren over de notities van het persoonlijk onderhoud en heeft hij deze mogelijkheid ook benut. Derhalve zijn verzoekers rechten niet geschonden doordat de notities van het persoonlijk onderhoud hem tezamen met de bestreden beslissing werden ter kennis gebracht.

3.6. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.7. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.8. Verzoeker laat de bestreden beslissing eveneens geheel ongemoeid en vecht deze beslissing niet aan waar met recht gemotiveerd wordt:

“Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

3.9. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft voorts ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.10. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van de problemen die hij zou hebben gekregen in navolging van de problemen van zijn moeder.

Omtrent deze problemen, wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst geheel terecht gemotiveerd: *"In de eerste plaats kan uw familie niet beschouwd worden als politiek geëngageerd waardoor u zonder meer de aandacht zou trekken van de Burundese autoriteiten. Uit uw verklaringen komt niet naar voren dat uw moeder of uw directe omgeving een politiek profiel kan worden aangemeten. U verklaart dat zij water en fruit heeft uitgedeeld gedurende de manifestaties in 2015 en dat dit aan de basis ligt van de problemen die jullie kenden in Burundi (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.15). Dit zou echter de enige politieke activiteit zijn die zij er op nahield. U verklaart nooit gezien te hebben dat zij tijdens deze manifestaties andere dingen deed dan water en fruit verdelen aan de manifestanten. Ook daarnaast heeft u geen weet van enige politieke activiteiten van uw moeder. U verklaart niet te denken dat zij andere politieke activiteiten had en dit in elk geval nooit te hebben opgemerkt. U verklaart dat zij geen lid was van enige politieke partij of organisatie noch dat zij sympathie had voor een bepaalde politieke partij. Ook van anderen binnen uw familie merkte u nooit enige politieke activiteiten op (CGVS p.10-11). U weet daarbij niet of uw halfbroer er enige politieke activiteiten op na hield (CGVS p.17). Daarnaast bent u zelf allerminst politiek geëngageerd. U verklaart op geen enkele manier zelf politiek actief te zijn of ook maar enige interesse te hebben in politiek. U bent niet lid van enige organisaties of politieke bewegingen, nam nooit deel aan politieke activiteiten, ging nooit manifesteren of protesteren en verklaart zelfs dat politiek u in het geheel niet interesseert. Het enige wat u deed dat enigszins politiek getint zou kunnen zijn is uw moeder helpen bij het voorbereiden van het fruit en het water dat zij ging uitdelen bij de manifestaties. U ging nooit zelf mee om dit te verdelen. Bovendien was u pas veertien jaar oud op dat moment (CGVS p.9-11). Ook wat betreft de vriendin van uw moeder weet u niet aan te tonen dat zij om politieke redenen werd gedood. U verklaart dat zij gedood werd door haar echtgenoot maar weet op geen enkele manier te verduidelijken wat aan de grondslag lag van zijn besluit om haar te doden. U duidt het dan ook enkel door te verwijzen dat zij en haar man geen goede relatie hadden zonder ook maar ergens aan te geven dat dit om een politieke onenigheid ging (CGVS p.12). Zodoende is het politieke profiel van zowel u als uw moeder als uw onmiddellijke omgeving niet van die aard dat dit zonder meer aanleiding geeft tot vervolging of dat dit er voor zou zorgen dat u de aandacht van de Burundese autoriteiten op u zou vestigen."*

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Door eenvoudigweg te wijzen op de bijdrage van zijn moeder bij betogingen in 2015 en door te poneren dat zijn moeder dient te worden beschouwd als politiek tegenstander *"in de ruimste zin van het woord"*, ontkracht verzoeker de voormelde motieven namelijk hoegenaamd niet. Ook door aan te geven dat hij een jonge Tutsi is en daarom mogelijk onterecht verdacht werd van het voornemen om zich aan te sluiten bij de opstandelingen, doet verzoeker aan deze motieven op generlei wijze afbreuk. Integendeel, lijkt hij deze motieven hiermee net te bevestigen. Eerder beweerde verzoeker, dit in tegenstelling met wat hij tracht te laten uitschijnen in het verzoekschrift, immers weldegelijk steevast dat zijn problemen te wijten waren aan het politieke profiel van zijn moeder en de concrete verderzetting waren van haar hieruit voortvloeiende problemen met een zekere Abdilay, die werkte voor de autoriteiten. Dat verzoeker heden en na te zijn geconfronteerd met de voormelde motieven plots tracht te doen gelden dat zijn problemen eerder te wijten zouden zijn aan het feit dat hij een jonge Tutsi was en dat hij daarom waarschijnlijk onterecht werd verdacht van het voornemen zich aan te sluiten bij de opstandelingen, kan dan ook bezwaarlijk ernstig worden genomen. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker niet het minste begin van informatie aanreikt waaruit zou kunnen worden afgeleid dat het loutere gegeven een jonge Tutsi te zijn zou kunnen volstaan om te besluiten tot een daadwerkelijk risico om in de negatieve aandacht van de Burundese autoriteiten te komen.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze aangegeven:

"Het schaadt verder uw geloofwaardigheid vervolging te kennen om politieke redenen dat u zo goed als geen kennis heeft over de problemen die uw moeder kende, hetgeen aan de basis ligt van uw vrees voor vervolging in Burundi en de valselijke beschuldigingen bij een rebellengroepering te horen. U weet geen concrete problemen aan te halen die uw moeder zou hebben gekend omwille van haar deelname aan de manifestaties in 2015. U verklaart enkel dat u denkt dat dit aan de basis lag van jullie problemen zonder ook maar enige concrete aanwijzingen hiertoe aan te halen (CGVS p.15). Wanneer u wordt gevraagd naar eventuele problemen die uw moeder kende omwille van haar betrokkenheid bij deze manifestaties verwijst u naar het feit dat zij haar voet had geblesseerd wanneer zij op de vlucht diende te slaan. Verder zou uw moeder zeer gereserveerd zijn en u nooit verdere informatie hebben willen geven, u zou enkel steeds gezien hebben dat zij bezorgd was. Voorts zou zij buiten door Abdilay nooit benaderd zijn door de politie, u heeft nooit opgemerkt dat de politie naar haar zocht. Evenmin is zij ooit gearresteerd geweest (CGVS p.15). U verklaart vervolgens dat jullie dienden te verhuizen naar Kajaga omwille van toenemende problemen. U weet echter niet te verduidelijken over welke problemen het precies ging. U verklaart dat uw moeder u geen details gaf en niet zei wat er gebeurde. U leidt dit enkel af van het feit dat uw moeder niet in een goeie stemming was (CGVS p.12). U verklaart voorts dat Abdilay aan de basis lag van jullie problemen maar weet niets bij te brengen over de specifieke problemen tussen deze Abdilay en uw moeder. Wanneer u wordt gevraagd naar het persoonlijke probleem tussen hen waardoor hij uw moeder en haar familie actief zou opzoeken verklaart u kortweg niet te weten waar dit conflict precies om draait. Ook wanneer u wordt gevraagd om welke reden Abdilay vervolgens op een bepaald moment het initiatief nam om uw broer aan te vallen verklaart u eveneens dat u niet kan zeggen waarom (CGVS p.17). Zelfs over de nasleep van wat Abdilay uw broer zou hebben aangedaan heeft u geen enkele kennis. U verklaart dat Abdilay werd aangehouden nadat hij uw broer heeft gedood maar u weet niet voor hoe lang hij is aangehouden en of hij veroordeeld of gestraft werd omwille van de dood van uw broer (CGVS p.18). Bovendien weet u over Abdilay, toch de absolute spilfiguur binnen uw asielrelaas, zo goed als niets bij te brengen. U verklaart dat Abdilay degene is die jullie het leven zuur maakte en uw familie zou vervolgen maar u bent compleet onwetend over deze persoon. Vooreerst bent u nooit zijn volledige naam te weten gekomen. Het tart alle verbeelding dat u op geen enkel moment zijn volledige naam zou hebben opgevangen of zou getracht hebben deze te achterhalen. Verder heeft u geen idee waar hij woont en weet u niet aan te geven vanwaar hij en uw moeder elkaar zouden kennen. U kan enkel veronderstellen dat zij elkaar bij de manifestaties voor het eerst hebben ontmoet (CGVS p.16). Zijn concrete functie weet u evenmin te duiden. U verklaart dat het iemand moet zijn met autoriteit die bij de overheid werkt maar kent zijn specifieke functie niet. U verklaart niet te weten wat hij juist deed maar dat hij geen gewone burger was (CGVS p.19). Hoewel u nog jong was op het moment dat jullie Buyenzi verlieten valt het binnen de verwachtingen dat u zich enigszins informeert over de problemen die aan de basis liggen van uw vrees voor vervolging. Dat u ook nadien hier geen enkel initiatief toe nam, ondermijnt deze vrees voor vervolging verder. Wanneer u wordt gevraagd of u uw moeder om meer informatie vroeg omtrent de achtergrond van jullie problemen verwijst u enkel naar het feit dat zij een zeer strenge en gereserveerde vrouw is. U komt niet verder dan aan te geven dat zij u geen details gaf en dat u evenmin enige poging ondernam om op een andere manier informatie te verkrijgen over deze problemen waar uw familie mee te maken kreeg (CGVS p.20). Aangezien u uw land verlaat omwille van deze problemen en meent omwille van deze problemen internationale bescherming te behoeven, valt het niet ernstig te nemen dat u geen enkele moeite zou doen om u zich verder te informeren met betrekking tot deze problemen. Hieruit komt dan ook duidelijk naar voren dat u zo goed als geen kennis heeft van de oorsprong of de concrete inhoud van uw problemen. Deze complete onwetendheid zorgt er dan ook voor dat geen enkel geloof kan worden gehecht dat u omwille van dergelijke problemen uw land van herkomst heeft verlaten of dat u om deze reden valselijk beschuldigd zou worden."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Dat hij indertijd nog jong was, kan zijn bijzonder verregaande onwetendheid namelijk geenszins verklaren. Dit doet er geenszins afbreuk aan dat van hem mocht worden verwacht dat hij zich, nadat zijn broer zou zijn gedood, nadat hij zelf samen met zijn moeder zou hebben dienen te verhuizen en zeker nadat hij jaren later zelf problemen zou hebben ondervonden, terdege zou hebben geïnformeerd omtrent de problemen ten gevolge van dewelke zij dienden te verhuizen, omtrent (de nasleep van) het overlijden van zijn broer, omtrent de oorsprong van zijn eigen problemen en omtrent zijn belager. Dat zijn moeder dergelijke informatie niet zou hebben willen verstrekken omdat het in Burundi gebruikelijk zou zijn dat dergelijke informatie niet met de kinderen wordt gedeeld en omdat zij 'gesloten' is, kan, nog daargelaten dat verzoeker deze beweringen op generlei wijze staft of onderbouwt, daarbij hoegenaamd niet overtuigen. Dat verzoekers moeder verzoeker ondanks alle voormelde gebeurtenissen nooit in kennis zou hebben gesteld inzake de voormelde, voor verzoekers levensloop nochtans bepalende en cruciale elementen, is, ook indien rekening wordt gehouden met deze factoren, immers manifest ongeloofwaardig. Bovendien laat verzoeker de terechte vaststelling in deze onverlet dat hij ook heeft nagelaten om zich via andere weg te

proberen informeren omtrent de voormelde elementen. Nochtans mocht zulks van hem worden verwacht zo de aangevoerde feiten, gebeurtenissen en vrees zouden stroken met de werkelijkheid. Daarenboven kon, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen inzake de vermeende onmogelijkheid om te communiceren vanuit het gesloten centrum, worden verwacht dat verzoeker, zo de aangevoerde feiten zouden overeenstemmen met de waarheid, zich vanuit België alsnog terdege zou hebben trachten te informeren omtrent de voormelde, essentiële gegevens; al was het maar met het oogmerk op het onderhavige verzoek om internationale bescherming, om een gedegen inschatting te kunnen maken van het risico dat hij zou lopen bij een terugkeer naar zijn land van herkomst en om zijn relaas op een gedegen wijze uiteen te kunnen zetten. Verzoeker liet echter kennelijk na zulks te doen en bleek compleet onwetend omtrent zowel de oorzaak en de kern van zijn problemen als zijn beweerde belager. Dat hij hieromtrent dermate onwetend bleek, laat niet toe nog enig geloof te hechten aan het aangevoerde asielaanvraag en de aangevoerde vrees voor vervolging.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Vervolgens schaaft ook het tijdsverloop binnen uw relaas verder uw geloofwaardigheid. Er dient hierbij vooreerst opgemerkt dat u wel zeer vaag blijft in de tijdssituering van cruciale punten binnen uw relaas. U slaagt er niet in ook maar enig element concreet in de tijd te situeren. U herhaalt verschillende keren dat het begin van uw problemen in 2016 dient gesitueerd te worden. Niet alleen blijft u zeer vaag over naar wanneer in 2016 u precies verwijst, u bent eveneens weinig coherent met betrekking tot het moment waarop uw halfbroer overleden zou zijn. Waar u eerst verschillende keren verklaart dat dit zich in 2016 afspeelt, geeft u, wanneer verdere precisering wordt gevraagd aan dat dit eerder begin 2017 moet zijn geweest (CGVS p.11-12). Later geeft u echter opnieuw aan dat dit in 2016 dient gesitueerd te worden (CGVS p.17).”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Ook van een jeugdig persoon mag namelijk worden verwacht dat deze een dermate ingrijpende en bepalende gebeurtenis als de moord op diens broer en de aanvang van zijn eigen problemen op een spontane, nauwkeurige en consistente wijze kan situeren in de tijd. Dat er sedert deze gebeurtenis reeds enkele jaren zijn verlopen, kan ook geenszins verklaren waarom verzoeker niet bij machte bleek om de moord op zijn broer en de aanvang van zijn problemen beter te situeren in de tijd. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het relaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Daar de aangehaalde gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, kunnen zij geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift zodat hij bij machte zou moeten zijn deze op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Voorts is het opmerkelijk dat u niet weet aan te geven wat er voor zorgde dat u in april 2022 opnieuw in de problemen kwam. U verklaart sinds uw verhuis naar Kajaga in 2016 of 2017 tot het moment dat u benaderd werd door de politie in april 2022 geen problemen te hebben gekend (CGVS p.19). U geeft zelfs aan er vredevol te hebben geleefd in die periode (CGVS p.5). Het feit dat u op geen enkele manier weet aan te geven wat er voor zorgde dat u vijf jaar later opnieuw de aandacht zou hebben getrokken van de Burundese autoriteiten is weinig aannemelijk te noemen. U geeft enkel aan te denken en te veronderstellen dat het altijd al de bedoeling was geweest van Abdilay om jullie verdere problemen te bezorgen, zonder ook maar te kunnen verduidelijken om welke reden hij dit plan niet eerder ten uitvoer bracht (CGVS p.19). U geeft aan dat hij jullie misschien niet eerder heeft kunnen vinden in Kajaga maar weet daarbij evenmin aan te geven op welke manier hij er alsnog in slaagde jullie er te traceren (CGVS p.19). Opnieuw weet u derhalve zo goed als geen informatie te geven over hoe uw problemen zich ontwikkelden, wat uw geloofwaardigheid verder ondermijnt.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. In zoverre hij in het verzoekschrift herhaalt dat Abdilay hen mogelijks slechts na vijf jaren terugvond, dient te worden opgemerkt dat hij met deze loutere herhaling van zijn eerder afgelegde verklaringen geenszins afbreuk doet aan de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen. Waar verzoeker heden als hypothese naar voren schuift dat de autoriteiten hem er mogelijks “voor onbekende redenen” van verdachten zich te willen aansluiten bij de gewapende groep Red-Tabara die hoofdzakelijk uit jonge Tutsi's bestaat, dient verder te worden vastgesteld dat verzoeker met deze bewering enkel verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag. Eerder gaf hij namelijk nog duidelijk aan dat Abdilay achter deze problemen zou hebben gezeten, hen al die tijd zou hebben willen raken, aanwezig

was wanneer de politie hem en zijn vrienden achtervolgde en daarbij specifiek het bevel zou hebben gegeven om hem te viseren. Verder zou hij hiervan bevestiging hebben gekregen via zijn moeder (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.12, 19). Dat hij heden beweert dat hij mogelijks door de autoriteiten en om onbekende redenen ervan zou zijn verdacht zich te willen aansluiten bij de gewapende groep Red-Tabara, kan dan ook bezwaarlijk ernstig worden genomen en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Ter volledigheid is het eveneens schadelijk voor uw geloofwaardigheid dat u gedurende uw eerste gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken essentiële elementen binnen uw relaas achterwege liet. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken heeft u op geen enkel moment de persoon van Abdilay vernoemt, dit terwijl hij degene is die aan de basis ligt van de door u aangehaalde problemen. Evenmin heeft u er vermeld dat uw halfbroer omwille van de problemen binnen uw familie werd gedood. U heeft zelfs het bestaan van deze halfbroer niet eens vermeld (verklaring DVZ vraag 18). Ook waar u het heeft over een aanval op uw persoon vanwege Abdilay en beschuldigingen aan uw adres tot de rebellengroep Red Tabara te horen, komt dit nergens terug in uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Hoewel u van bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal aanhaalt dat aangezien dit interview in het Engels verliep u zich niet volledig vrij kon uitdrukken (CGVS p.3) en u wanneer u wordt gewezen op het feit dat u deze elementen niet vermeldde eveneens verwijst naar het feit dat dit interview in het Engels verliep waardoor u zich geremd voelde (CGVS p.17 en p.21), is dit onvoldoende om deze omissies te verklaren. U heeft het namelijk wel uitgebreid gehad over het feit dat de moeder van uw vriend werd gedood door haar echtgenoot (vragenlijst CGVS vraag 5), dit terwijl u verklaart dat dit geen specifieke vrees inhoudt in uw hoofde (CGVS p.21). Dat u dit element, dat u persoonlijk niet raakte, zou aanhalen en duiden maar deze andere elementen, die wel een vrees voor u zouden inhouden, achterwege laat, blijft ondanks uw moeilijkheden om zich in het Engels uit te drukken schadelijk voor uw geloofwaardigheid. Wanneer u op dit feit wordt gewezen komt u opnieuw niet verder dan te verwijzen naar uw moeilijkheden om zich uit te drukken in het Engels.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Op zijn betoog inzake het verloop van het gehoor bij de DVZ in het Engels, werd reeds hoger ingegaan. Omwille van de reeds hoger gedane vaststellingen dienaangaande, kan niet worden aangenomen dat de voormelde, frappante omissies in zijn verklaringen in de vragenlijst, met betrekking tot de meest essentiële elementen in zijn relaas, te wijten zouden zijn aan het gegeven dat het gehoor bij de DVZ plaatsvond in het Engels. Dit geldt nog des te meer nu, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, verzoeker aldaar wel gedetailleerd verhaalde over andere, minder essentiële elementen in zijn relaas.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker ten berde gebrachte problemen en vrees voor vervolging ten gevolge van de problemen van zijn moeder.

Verder wordt in de bestreden beslissing, op grond van de hierin aangehaalde landeninformatie, met recht gemotiveerd als volgt:

“Ten slotte meent het Commissariaat-generaal in het licht van de objectieve informatie waarover het beschikt (Cedoca, COI Focus: « Burundi – Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays » van 28 februari 2022 https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi_le_traitement_reserve_par_les_autorites_nationales_a_.20220228.pdf) dat het loutere feit dat een Burundese onderdaan in België heeft verbleven of er is doorgereisd, meer bepaald als verzoeker om internationale bescherming, niet van dien aard is dat hierdoor, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging ontstaat indien hij naar Burundi terugkeert.

Ten eerste, hoewel in 2015 de betrekkingen tussen België en Burundi verslechterden, blijkt uit de objectieve informatie dat de diplomatieke betrekkingen tussen Burundi en de Europese Unie en specifiek België sinds enkele jaren ontspannen.

Hoewel verwijzingen naar "kolonisatoren" nog steeds vaak voorkomen in het discours van hooggeplaatste politici, is de vijandigheid van de Burundese staat ten opzichte van België sinds 2018 afgenomen.

Zo hebben er sinds eind 2020 verscheidene officiële ontmoetingen op hoog niveau plaatsgevonden tussen president Ndayishimiye of zijn minister van Buitenlandse Zaken, Albert Shingiro, en vertegenwoordigers van de Europese Unie en haar lidstaten, waaronder België, zowel in Bujumbura als in Europa. Op 15 februari 2022 vloog president Ndayishimiye naar Brussel om deel te nemen aan de top tussen de Europese Unie en de Afrikaanse Unie op 17 en 18 februari 2022. Dit is het eerste bezoek van een Burundees staatshoofd aan Europa sinds 2014.

Deze ontspanning in de relaties tussen Burundi en België wordt bovendien bevestigd en benadrukt door verschillende door Cedoca gecontacteerde bronnen, die van mening zijn dat individuele verblijven van Burundese onderdanen hierdoor in het algemeen minder verdacht en minder riskant worden.

Wat de terugkeer van Burundese onderdanen naar hun land betreft, hoewel de Dienst Vreemdelingenzaken tussen 2019 en 2022 13 vrijwillige terugkeren registreerde, meldde de DVZ dat er in diezelfde periode geen gedwongen terugkeer had plaatsgevonden.

De Dienst Vreemdelingenzaken benadrukt dat de plaatselijke autoriteiten in geval van gedwongen repatriëring vooraf worden ingelicht want de laissez-passers worden uitgereikt op basis van de vluchtgegevens die de DVZ aan de ambassade van het desbetreffende land verstrekt. De DVZ deelt echter nooit mee dat een persoon een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Er is dus geen reden om aan te nemen dat de Burundese autoriteiten ervan op de hoogte zouden kunnen zijn dat een van hun onderdanen die naar het land is teruggekeerd, in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Hoewel de eind 2021 aangenomen wet tot regeling van de migraties naar Burundi de illegale binnenkomst, het illegale verblijf en het illegale vertrek uit het land strafbaar stelt, heeft Cedoca bovendien geen enkele wettelijke bepaling gevonden die veroordeelt dat iemand internationale bescherming heeft aangevraagd of in Europa heeft verbleven.

Vervolgens, wat de aanwezigheid van de Burundese autoriteiten op de luchthaven van Bujumbura betreft, waren de meeste gesprekspartners van het CGVS het eens over de aanwezigheid van de politie - met name de medewerkers van het Commissariaat-generaal voor Migratie (de vroegere "police de l'air, des frontières et des étrangers" (P.A.F.E.), die de immigratie en emigratie regelt en de reisdocumenten controleert) - en over de aanwezigheid van de Nationale Inlichtingendienst (SNR), hoewel ze niet allemaal dezelfde autoriteiten vermelden. Andere afzonderlijke gesprekspartners melden de aanwezigheid van andere instellingen zoals de nationale politie, agenten van het presidentschap, militairen, ontvangers van de Burundese belastingdienst en gezondheidsmedewerkers van het Nationaal Instituut voor Volksgezondheid.

Eenmaal op Burundese bodem maakt geen enkele contactpersoon melding van specifieke procedures of controles voor Burundezers die naar het land terugkeren.

Bovendien stelde de door de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties opgerichte onderzoekscommissie voor Burundi sinds maart 2020 vast dat de vijandigheid jegens gerepatrieerden is afgenomen en maakt geen enkel internationaal verslag over de mensenrechtensituatie in Burundi sinds 2019 melding van problemen bij de terugkeer op het grondgebied van Burundese onderdanen die vanuit België (of andere plaatsen) per vliegtuig terugkeren.

Het Commissariaat-generaal heeft van zijn gesprekspartners geen precieze of concrete informatie gekregen over eventuele problemen waarmee uitgeprocedeerde verzoekers om internationale bescherming in Europa, met name in België, worden geconfronteerd. Het CGVS beschikt dus niet over aanwijzingen dat een Burundese onderdaan die naar Burundi terugkeert, problemen met zijn autoriteiten zou hebben alleen omdat hij door België is gereisd of in België heeft verbleven.

Hoewel sommige gesprekspartners afzonderlijk melding maakten van eventuele probleemsituaties voor bepaalde categorieën van personen (leden van de burgermaatschappij, journalisten, politieke tegenstanders, personen die openlijk kritiek hebben op de regering, enz.) of voorbeelden noemden van personen die werden onderworpen aan ernstige verhoren, werden gearresteerd of zelfs opgesloten, stelt het Commissariaat-generaal vast dat geen van deze gesprekspartners ook maar de geringste concrete informatie verstrekten over de identiteit en het profiel van de genoemde voorbeelden.

Het Commissariaat-generaal merkt evenwel op dat de meesten als enig concreet geval dat van Beatrice Nyamoya noemen, die in november 2021 bij haar terugkeer naar Burundi werd gearresteerd en een week lang werd vastgehouden. Het Commissariaat-generaal stelt echter vast dat zij uit Rwanda - en niet uit België - terugkeerde en wijst op een aantal zeer specifieke elementen van haar profiel die de aandacht van de autoriteiten kunnen trekken: zij is een bekende activiste voor vrouwenrechten en is verwant met een politieke tegenstander in ballingschap die kritisch staat tegenover de regering. Het gaat hier dus om een specifiek geval van een persoon met een profiel van politieke tegenstander, zodat uit dit individuele geval geen algemene conclusies kunnen worden getrokken met betrekking tot alle Burundese onderdanen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat het over geen enkele informatie beschikt op grond waarvan het zou kunnen stellen dat een Burundese onderdaan, louter op grond van zijn passage of verblijf in België, in de ogen van de Burundese autoriteiten zou kunnen worden verdacht van sympathie voor de oppositie, en dat deze passage of dit verblijf bijgevolg geen enkele Burundese onderdaan blootstelt aan een ernstig risico op vervolging wegens zijn politieke opvattingen of politieke opvattingen die hem worden toegeschreven."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. In tegenstelling met wat hij middels een selectieve lezing van enkele passages uit de door verweerder gehanteerde landeninformatie en zijn kritiek op de door gehanteerde methodologie tracht te laten uitschijnen, blijkt weldegelijk duidelijk uit de

door verweerder aangehaalde informatie dat volgens de gecontacteerde en geraadpleegde bronnen een louter verblijf in België bij een terugkeer naar Burundi op zich geen risico met zich brengt op problemen met de Burundese autoriteiten. Ook blijkt hieruit duidelijk dat, hoewel een verzoek om internationale bescherming een risico-verhogende factor kan vormen, de Burundese autoriteiten van dergelijk verzoek niet in kennis worden gesteld. Voorts wordt hierin uitdrukkelijk gesteld dat noch de mensenrechtenrapporten sedert 2019, noch de veelheid aan gecontacteerde bronnen concrete voorbeelden aanhalen van problemen voor Burundese onderdanen die via de lucht terugkeren naar dit land van uit België of vanuit andere landen. In de geraadpleegde informatie en bronnen werd door Cedoca geen informatie teruggevonden met betrekking tot schendingen ten aanzien van personen die vanuit Westerse landen, waaronder België, werden gerepatriëerd naar Burundi. Aldus dient op basis van de voorliggende informatie, zoals gehanteerd door verweerder, te worden besloten dat verzoekers loutere verblijf in België bij een (al dan niet gedwongen) terugkeer naar Burundi op zich geenszins kan volstaan om te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

In zoverre verzoeker de informatie van verweerder in twijfel tracht te trekken en waar hij middels een verwijzing naar een Franstalig arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen laat uitschijnen dat deze informatie niet voldoende actueel zou zijn, dient verder te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. Ieder verzoek om internationale bescherming wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

Verzoeker gaat met zijn voormelde betoog bovendien volledig voorbij aan het gegeven dat hijzelf ook de nodige informatie kan aanreiken. Verzoeker legt echter geen informatie neer die aan de voormelde, door verweerder gehanteerde landeninformatie afbreuk zou kunnen doen en/of waaruit kan blijken dat de informatie van verweerder incorrect of gedateerd en niet langer actueel zou zijn. Uit het persartikel dat bij het verzoekschrift is gevoegd, kan namelijk hoegenaamd niet worden afgeleid dat de situatie in Burundi van zulke aard zou zijn dat het loutere gegeven in België te hebben verbleven zou kunnen volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd. Dat verzoeker ook zelf de mening toegedaan is dat zulks hiertoe niet volstaat, kan daarbij overigens worden afgeleid uit het gegeven dat hij het nodig achtte het hoger ongeloofwaardig bevonden, fictieve asielrelaas op te dissen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.11. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen, toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Omtrent de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wordt in de bestreden beslissing en op grond van de beschikbare informatie verder met recht gemotiveerd:

"Uit informatie in het bezit van het CGVS (zie COI Focus: Burundi "Situation sécuritaire" van 31 januari <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocusburundi.situationsecuritaire20220131.pdf> blijkt dat de veiligheidssituatie in Burundi onstabiel blijft.

Op politiek vlak begon in april 2015 een nieuwe crisis met de aankondiging van president Nkurunziza dat hij een derde mandaat ambieerde. Sindsdien zijn de tegenstanders van het regime (of degenen die als zodanig worden beschouwd) het slachtoffer van ernstige repressie. Latere gebeurtenissen veranderden deze situatie niet. In mei 2018 versterkte een nieuwe grondwet, goedgekeurd door een volksreferendum, namelijk de macht van president Nkurunziza en consolideerde de politieke dominantie van de CNDD-FDD, die mettertijd een "staatspartij" is geworden. In juni 2020 vormde de nieuwe president, Evariste Ndayishimiye (winnaar van de presidentsverkiezingen van mei 2020 die vroegtijdig de eed aflegde na het plotse overlijden van zijn voorganger Pierre Nkurunziza) een regering die

uitsluitend bestond uit leden van de CNDD-FDD, waaronder verscheidene "hardliners" van het regime. Waarnemers maken melding van voortdurende systematische aanvallen op leden van de oppositie (of zij die als zodanig worden beschouwd) als onderdeel van een overheidsbeleid.

Wat de veiligheid betreft, wordt Burundi momenteel geconfronteerd met diverse vormen van geweld. Het kan gaan om gewapende conflicten, willekeurige aanvallen op burgers, politiek geweld of criminaliteit.

Hoewel de conflicten tussen de ordetroepen en gewapende groepen sinds juni 2021 weer opleven, blijkt uit de bovengenoemde informatie niet dat de situatie in Burundi een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de wet van 15 december 1980 kan worden genoemd. Deze gewelddaden blijven immers uiterst beperkt in tijd en ruimte. Gewapende conflicten en invallen deden zich in 2020 en 2021 vooral voor in de grensprovincies met de DRC en Rwanda en rond het aan Rwanda grenzende Kibira-woud. Hoewel sommige aanvallen werden opgeëist door de rebellengroepering RED Tabara, zijn waarnemers van mening dat in de DRC gevestigde gewapende groeperingen geen geloofwaardige en reële bedreiging voor het regime vormen.

Hoewel deze geïsoleerde en sporadische gewelddaden gericht zijn tegen de ordetroepen, militairen en leden van de regeringspartij, werd sinds twee jaar een groter aantal burgers onder de slachtoffers geregistreerd.

Zo waren sinds mei 2021 verscheidene gewapende aanvallen (met name met granaten) op openbare plaatsen (bushaltes, busstation, markt, bioscoop) gericht tegen burgers, zonder dat de daders werden geïdentificeerd of hun motieven werden opgehelderd. Hoewel er sinds mei 2021 sprake is van een opleving van willekeurige aanvallen op burgers, zijn deze aanvallen bijzonder geïsoleerd en sporadisch.

De mensenrechtenschendingen werden na de verkiezingen van 2020 minder intensief. Na de gewapende aanvallen die vanaf mei 2021 plaatsvonden (waarbij slachtoffers vielen onder de burgerbevolking en leden van de ordetroepen en de regeringspartij), is er echter sprake van een opleving van de schendingen en een reactivering van de Imbonerakure. Bij het opsporen van de verantwoordelijken voor deze incidenten maakten verschillende bronnen melding van willekeurige arrestaties en opsluitingen, foltering, seksueel geweld, alsook van gedwongen verdwijningen en buitengerechterlijke executies. De onderzoekscommissie van de VN meldt dat personen die verdacht worden van samenwerking met gewapende groepen, werden geïdendeerd op basis van etnische en/of politieke profilering. Het gaat om opposanten, met name CNL-activisten, ex-FAB-leden en hun familieleden, jonge Tutsi's en sommige repatrianten uit de buurlanden.

Over het algemeen zijn de meeste waarnemers het er nog steeds over eens dat de crisis in de eerste plaats van politieke aard is. De commissie meldt in september 2021 dat de democratische ruimte gesloten blijft en dat de controle op de media en het maatschappelijk middenveld niet afneemt. Zij meldt dat de autoriteiten (hoge ambtenaren, leger, ordetroepen, plaatselijke administratieve autoriteiten en Imbonerakure) zich vooral richten tegen personen die geen steun betuigen aan de CNDD-FDD of aan de president (met name door te weigeren lid te worden van de partij of financiële bijdragen te leveren), leden van de CNL en soms leden van andere oppositiepartijen, familieleden van echte of vermeende tegenstanders, personen die verdacht worden van betrokkenheid bij gewapende aanvallen of van samenwerking met gewapende groepen.

Uit bovengenoemde objectieve informatie blijkt dat de gewelddadige incidenten die in Burundi werden waargenomen, in hoge mate doelgericht zijn. Bij deze incidenten vallen ook minder slachtoffers dan in de eerste jaren van de crisis.

Het CGVS is derhalve van oordeel dat Burundi, ondanks een nog steeds onstabiele veiligheidssituatie die nauwlettend in het oog moet worden gehouden, momenteel noch in Bujumbura noch in de provincies in de greep is van willekeurig, niet-doelgericht geweld.

Bijgevolg moet worden geconcludeerd dat de huidige situatie in Burundi geen situatie is van "willekeurig geweld" als gevolg van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980."

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hij vergenoegt zich er immers toe (opnieuw) te laten uitschijnen dat de informatie van verweerder onvoldoende actueel zou zijn. In zoverre verzoeker zulks middels een verwijzing naar een Franstalig arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen doet, dient andermaal te worden opgemerkt dat de precedentwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. Ieder verzoek om internationale bescherming wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om

internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

Verzoeker legt zelf daarenboven andermaal geen informatie neer waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de voormelde analyse van de veiligheidssituatie en/of de informatie waarop deze analyse steunt heden niet langer actueel zou(den) zijn. Uit het persartikel dat verzoeker bij het verzoekschrift voegt, kan zulks namelijk hoegenaamd niet worden afgeleid. Voor het overige brengt verzoeker geen informatie bij waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de situatie in Burundi van zulke aard zou zijn dat deze beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van deze bepaling.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.12. Gelet op het voorgaande toont verzoeker verder niet aan dat hij vroeger reeds vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich te dezen niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.13. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze *“de principes van behoorlijk bestuur, namelijk de zorgplicht” in casu* en door de bestreden beslissing zou(den) zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook deze schending niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.14. De Raad ziet gelet op hetgeen voorafgaat geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT